

Titel: Kapitel II.

Citation: "Kapitel II.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r01-shoot-chptrd1e12598/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

tages, er den ikke udelukket fra at træffe Bestemmelse herom.

I ethvert Tilfælde, hvor ikke blot ny Dom bliver at affige, efterat Parterne ere horte, bør Hovedforhandlingen fuldstændig gjentages.

§ 395.

Sagen hjemvises til den samme Landret, ved hvilken den ophævede Dom blev affagt. Skal Hovedforhandlingen fuldstændig gjentages, maa de samme Ræsoninger ikke medvirke.

Højesterets Formand tilstiller vedkommende Ret Sagens Aktstykker tilligemed Højesterets Dom. Rettens Formand træffer derefter Forsanstaltning til Sagens nye Foretagelse overensstemmende med de almindelige Regler.

§ 396.

Hjemvises en Sag, er Retten forpligtet til ved Sagens Behandling og Afgjørelse at følge de af Højesteret udtalte Retsskuffelser; derimod er den ikke bunden ved de Skuffelser, der ligge til Grund for Kjendelser og Beslutninger, affagte ellertagne under den tidligere Behandling.

Den nye Dom er Gjenstand for Paaanke efter de ovenfor givne Regler.

Kapitel II.

Om Paaanke af Domme, affagte af Underretten.

§ 397.

Domme, affagte af Underretten, kunne ordentligvis paaankes til den Landret, i hvis Kreds Underretten ligger.

I Sager, hvis Forfølgning paahviler Politiet, kan Dommen kun paaankes i Anklagens Interesse, naar anden Straf end Bøder, simpelt Fængsel, Tvangsarbejde eller Ris kan idømmes for Handlingen, og i den Sigtedes Interesse kun, naar højere Straf end

Bøder af 40 Kr., simpelt Fængsel i 8 Dage, Tvangsarbejde i 30 Dage, eller med Genfry til Børn under 15 Aar Ris eller Fængsel i 8 Dage er idømt. Dog kan Landsrettens Formand paa Andragende, som maa fremsættes inden 3 Dage efter Dommens Afgjættelse, tilstede Paaanke, naar Sagen skjøntes at have en almindelig Interesse eller videregaaende betydelige følger for den Sigtede (§ 108). Indgives saadant Andragende af en Domsfaldt, kan Rettens Formand bestemme, at Fuldbyrdselen skal udsættes; tilstedes Paaanke, udsættes eller standses Fuldbyrdselen.

Under tilsvarende Betingelser kunne de i §§ 368—370 ommeldte Afgjørelser paaankes i Anklagens Interesse og den i § 370 omhandlede Afgjørelse af den Sigtede.

§ 398.

De i §§ 372—385 indeholdte Regler finde ogsaa Anvendelse ved Paaanke af Underrettens Domme med de Væmpelser, som følge af, at Landsretten træder i Stedet for Højesteret, Underretten for Landsretten og Statsanklageren for Overstatsanklageren, eller iøvrigt af Forholdets Natur, samt med følgende nærmere Bestemmelser:

1) Paaanke i Anklagens Interesse i Sager, som paaales af Politimesteren, finder kun Sted paa bennes Begjæring.

2) De Skridt, som i Anledning af Paaanke blive at foretage ved Underretten i Anklagens Interesse, kunne uden særlig Bemyndigelse foretages af den, der har udført Anklagen for Underretten.

3) De Anmeldelser og Erklæringer, som i Tilfælde af Paaanke skulle eller kunne afgives af den Sigtede for Underretten, kunne altid afgives mundtlig til Retshogen, hvorved Dommeren skal være ham behjælpelig.

4) Paaanke af Underrettsdommens Realitet er ikke indskrænket til Lovens Anvendelse, men udstrækker sig ogsaa til Bevispørgsmaalene, medmindre det Modsatte udtrykkelig erklæres af begge Parter.

5) Ved Paaanke, der rettes mod Dommens Realitet i Almindelighed, finder ingen videre Begrundelse af Paaanten Sted, ej heller

de i §§ 381 og 382 ommeldte skriftlige Udvisninger og Møderklæringer.

6) Underretten nægter Paaanfen Fremme, ogjaa, naar Sagen efter § 397 ikke er Gjensland for Paaanfe.

§ 399.

Paaanfes paa Grund af Krænelse af Rettergangsregler eller, hvad Realiteten angaar, alene paa Grund af Lovens urigtige Anvendelse, blive Reglerne i §§ 386—396 at anvende med de af Forholdets Natur flydende Lempelse.

Møder den Sigtede, som har paaanfet, og for hvem ingen Forvarer er bekliffet, hverken selv eller ved en Forvarer ved Paaanfens Forhandling, betragtes hans Paaanfe som strafalden; udelivver han som Modpart, fremmes Sagen paa foreskreven Maade, saaledes at han gaar gup af den Medvirking ved Forhandlingen, hvortil han ellers har Adgang, og en mulig Modpaaanfe fra hans Side bortfalder. Dog indskrænkes ikke herved Reglen i § 391 om Ankegrunde, som Retten i Embeds Medføi skal tage i Betragtning.

§ 400.

Naar udenfor det i § 399 nævnte Tilfælde Underretsdommen ved Paaanfen søges forandret i Realiteten, bliver Sagen behandlet for og paa kjendt af Landretten efter de Regler, som gjælde i Sager, der behandles ved denne i første Instans, forsaavidt de ikke med Nødvendighed ere ubeluffede ved Forholdets Natur, og med Sagttagelse af de i §§ 401—405 givne nærmere Bestemmelser. Ved Dommen kan et for den Sigtede gunstigere Resultat fastsættes, selv om kun Anklageren har paaanfet; derimod kan der ikke idømmes en strengere Straf end den ved Underretsdommen bestemte, naar kun den Sigtede har paaanfet.

§ 401.

Naar Rettens Formand har modtaget Sagens Aktstykker, fastsætter han en Frist, inden hvilken Anklageren, hvem Adgang til Sagens Aktstykker i Løbet af Fristen naar aaben, har at tilfille Formanden Anklagekrift

samt en Fortegnelse over de Beviser, som han agter at fremføre; undlader Anklageren dette, uden at Fortegnelse af Fristen er givet, og kan Oplysning med Fristforømmelsen ej opnåes, ansees hans Paaanke, eller, hvis Dommen er paaanket af den Sigtede, Anklagen, saavidt Paaanken rækker, for strafalden, i hvilket sidste Fald Retten affigter Dom i Overensstemmelse hermed. Begjæring om Afvisning af den Sigtedes Paaanke bør fremsættes inden den samme Frist.

§ 402.

Gjenpart af Anklagekriftet og Anklagerens Bevisfortegnelse tilstilles den Sigtede; bliver Forsvarer beskikket, erholder denne ligeledes saadanne Gjenparter samt de i § 386 1ste Stykke anmeldte Dokumenter. Tilføjelse af en Frist, inden hvilken der er Adgang til:

- 1) at begjære Anklagerens Paaanke afskilt,
- 2) at andrage paa, at Anklagen nægtes Fremme, fordi Anklagekriftet ikke tilfredstillter Lovens Fordringer,
- 3) at andrage paa Nægtelse af Anklagens Fremme af de i § 251 Nr. 4, 5 og 6 nævnte Grunde, naar Anklageren har paaanket en frifindende Dom,
- 4) at andrage paa Forundersøgelse, forsaavidt derom efter Sagens Befassenhed kan blive Tale, og
- 5) at indlevere Bevisfortegnelse.

§ 403.

Spørgemaal om Afvisning af Paaanken afgjøres af Retten efter Reglerne i § 257; den kan ikke finde Sted, efter at Sagen er bevisst til Hovedforhandling. Nægtes Anklagen Fremme, fordi Anklagekriftet ikke tilfredstillter Lovens Fordringer, har det samme Virkning som Undlættelse af at fremkomme med Anklagekrift.

§ 404.

Under Hovedforhandlingen skal en fuldständig ny Bevisforelse finde Sted. Dog bliver hermed at iagttage, at Reglerne i § 298 Nr. 3 og 4 ogsaa omfatte Tilførelser til Retbogen under Sagens Behandling ved Underretten.

Udenfor de Tilfælde, i hvilke i Henhold til § 298 Nr. 4 de ved Underretten afgivne, Retsbogen tilførte Forflaringer af Vidner, Eynes eller Ejsnomænd, kunne oplæses under Bevisførelsen, kan Retten ogsaa ellers, naar den ifølge Sagens Bestaaffenhed og øvrige Omstændigheder finder Høje dertil, beslutte, at saadanne Udsagn skulde gjælde, uden at de paa gjældende Personer paany føres for Landsretten.

§ 405.

Har den Sigtede paaantet, men enten før Hovedforhandlingen har unddraget sig Forfølgning eller udebliver under Hovedforhandlingen uden oplyst lovligt Forsald, betragtes hans Anke som strafalben, dog med Forbehold af Bestemmelsen i § 391.

Har Anklageren paaantet, og den Sigtede paa den foran angivne Maade undrager sig Forfølgning eller udebliver, bliver Sagen at udsætte, medmindre i Henhold til § 200, jfr. § 366, Hovedforhandling og Paafjendelse kan finde Sted i den Sigtedes Fraværelse eller Anklageren strafalder Anken eller indskrænker den til Paaanke af den i § 399 ommeldte Art.

§ 406.

Landsrettens Dom i en fra Underretten paaantet Sog kan i Reglen ikke yderligere paaankes. Dog kan Højesteret (§ 108) undtagelsesvis tillade, at Sagen indbringes for samme, naar den skjønnes at have almindelig Interesse eller videregaaende betydelige Følger for Bedkommende. Anbragende herom maa fremsættes inden 3 Dage fra Dommens Afgivelse, jfr. § 397 2det Stykke i Slutn.

Likledes Paaanke til Højesteret, finde Reglerne i §§ 398 og 399 tilsvarende Anvendelse.

Kapitel III.

Om Beføring til højere Ret.

§ 407.

Beføring til højere Ret henrykkes som Retsmiddel:

- 1) mod Underjogelsesdommerens Kjendelser og Beslutninger,